

Calvin over het zaligmakende geloof

"Nu zal de juiste bepaling van het geloof vaststaan, indien wij zeggen, dat het is een vaste en zekere kennis van Gods welwillendheid jegens ons, welke gegrond op de waarheid van Zijn genadige belofte in Christus, door de Heilige Geest aan ons verstand wordt geopenbaard en in ons hart wordt verzegeld." (Institutie 3.2.7)

"Er is geen oprecht geloof, tenzij wanneer wij met een rustig gemoed ons durven stellen voor Gods aangezicht. En die vrijmoedigheid komt slechts voort uit een vast vertrouwen op Gods goedgunstigheid en zaligheid. En dat is zozeer waar, dat meermalen het woord geloof voor vertrouwen wordt gebruikt." (Institutie 3.2.15)

"Het geloof van het Evangelie wordt eigenlijk genoemd de kennis der genade Gods; want niemand heeft ooit het Evangelie gesmaakt, dan die weet, dat hij met God verzoend is, en de genade in Christus aangeboden, aangegrepen heeft." (Verkl. van Kol. 1 vers 6-9)

"Deze zo grote gemoedsrust, die de duivel, de dood, de zonde en de poorten der hel durft te bespotten, moet wonen in alle godvruchtige harten, want ons geloof is niets, wanneer wij niet vast overtuigd zijn dat Christus de onze is en dat in Hem de Vader ons goedgunstig gezind is. Daarom bestaat er niets, dat meer verderfelijker is, en kan er niets worden verzonnen, dat meer doodaanbrengend is, dan de leer der scholastieken over de onzekerheid der zaligheid." (Verkl. Rom. 8 vers 34)

"Hierom zeggen wij, dat die het Evangelie vrezende en wankelende inwilligen, geenszins gelovigen zijn: want het geloof kan niet wezen zonder een geruste geest, welke een roemende standvastigheid baart." (Verkl. Hebr. 3 vers 6)